

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 2T/56/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010371
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1612010371.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Hudáka, prísediacich Anny Žáčkovej a Františka Šimoníka, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.2.2014 v Malackách takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaný T. Q. , nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom
D., t. č. v Ústave na výkon trestu Hrnčiarovce nad Parnou,

je vinný, že

dňa 01.02.2012 v čase o 12,30 h v obci B. vošiel do rodinného domu č. XXX k poškodenej J. F., nar. XX.XX.XXXX pod zámienkou, že ho poslala sestra poškodenej p. A. pre sklené obaly, ktoré sa mu poškodená rozhodla dať, a preto išli spolu do zadnej neobývanej časti domu, kde ju fyzicky napadol tak, že neznámym predmetom ju udrel do oblasti hlavy, následkom čoho poškodená spadla na zem a zostala v mrákotnom stave, následne jej z prsta stiahol zlatú obrúčku a z krku jej zobral zlatú retiazku s príveskom v tvare kríža, potom prešiel do obývanej časti domu a odcudzil jej mobilný telefón zn. Motorola F3 Motafone s tel. č. XXXX/XXX XXX a peňaženku s finančnou hotovosťou 30, - € a následne odišiel na neznáme miesto,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa §188 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodená J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XXX s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/56/2012 zo 04.02.2013 bol obžalovaný T. Q. uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradeným na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poškodená J. F. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

V dôsledku odvolania obžalovaného rozhodoval vo veci Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením z 10.10.2013, sp. zn. 2To 82/2013 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodoval.

Konkrétne odvolací súd uložil doplniť dokazovanie o podrobnejší výsluch poškodenej J. F., ďalej nariadil zadovážiť komplexnú lekársku správu o zranení poškodenej a taktiež oboznámiť sa s fotodokumentáciou z miesta činu.

Súd I. stupňa po doplnení dokazovania v intenciách uznesenia krajského súdu dospel k týmto záverom:

Obžalovaný T. Q. zotrval na svojej obhajobe, že v zmysle obžaloby sa necíti byť vinným. Uviedol, že 01.02.2012 okolo obeda sa rozhodol navštíviť poškodenú J. F., od ktorej si chcel vypýtať zaváraninové poháre pre pani A., u ktorej istý čas býval. Poškodená bola ochotná mu poháre vydať a za tým účelom išla s ním do zadnej miestnosti domu. Keď vošli do miestnosti, poškodená mu podala obedár, a zrazu stratila vedomie a spadla na podlahu smerom na chrbát, kde zostala ležať. Keďže poškodená bola v bezvedomí strhol jej z krku retiazku, stiahol z prsta prsteň a opustil miestnosť. V prednej časti domu na kuchynskej linke zbadal mobilný telefón a peňaženku, pričom obidve veci odcudzil. Následne rodinný dom poškodenej F. opustil, neznámemu mužovi predal retiazku, prsteň a telefón s tým, že z peňaženky vybral celý obnos 30,- Eur, ktoré si ponechal.

Pokiaľ v prípravnom konaní tvrdil, že skutok nespáchal a v tom čase sa nachádzal mimo obce B., uvedomil si, že nemá zmysel popierať, a preto sa rozhodol že bude pravdivo vypovedať o priebehu udalostí. Dodal, že motívom jeho konania bolo získanie majetkového prospechu.

Súd zopakoval výsluch svedkyne J. F., ktorá zotrvala na svojej výpovedi z hlavného pojednávania dňa 12.11.2012, keď uviedla, že obžalovaný prišiel k nej do domu s tým, že sestra potrebuje prázdne fľaše. Odišla preto s ním do komory a prehľadávala regál, pričom bola otočená k obžalovanému chrbtom. Zrazu pocítila úder do zadnej časti hlavy, následne spadla na zem a zostala v mrákotnom stave. Počula ako jej obž. Q. hovoril, že jej zoberie z krku retiazku, aby mohla lepšie dýchať. Taktiež jej stiahol z prsta prsteň, povedal, že zavolá sanitku a odišiel. Po jeho odchode sa pozbierala, odišla k susede a požiadala ju, aby zavolala lekársku pomoc, keďže veľmi krvácala. Neskôr zistila, že obžalovaný jej odcudzil aj mobilný telefón a peňaženku v ktorej mala 30,- Eur.

S poukazom na uznesenie odvolacieho súdu, bola svedkyňa vyzvaná, aby podrobne opísala spôsob, akým bola obž. Q. napadnutá, najmä ako sa ocitla v polohe ležmo na chrbte.

Svedkyňa už na hlavnom pojednávaní dňa 12.11.2012 uviedla, že dostala úder do zadnej časti hlavy, pričom padala smerom dopredu, avšak na zemi sa otočila na chrbát, takže potom už ležala na chrbáte. Na hlavnom pojednávaní 24.02.2014 ešte podrobnejšie opísala napadnutie zo strany obžalovaného tak, že keď dostala úder do zadnej časti hlavy, začala padať smerom dopredu, po páde sa na zemi chytala nohy stola nachádzajúceho sa v komore a pretočila sa na chrbát.

K obhajobe obžalovaného, že pád bol dôsledkom straty vedomia svedkyňa prehlásila, že ešte sa nikdy nestalo, aby stratila vedomie. Vyslovila tiež domnienku, že obžalovaný ju pravdepodobne udrel kameňom, keďže tento našiel v hrnci neďaleko miesta činu. Následkom zranenia bola hospitalizovaná v nemocnici štyri dni.

Súd vyžiadal z Nemocnice s poliklinikou L. podrobné lekárske správy, jednak prijímaciu správu z 01.02.2012 a jednak správu prepúšťaciu z 04.02.2012 (č. I. 221 - 226). Prečítaním týchto správ súd zistil, že poškodená útokom utrpela otras mozgu, krváčajúcu tržnú ranu v záhlaví (o veľkosti 4 cm), vpáčivú zlomeninu lebky (skeletu) vo vlasatej časti hlavy a otvorenú ranu ucha, pričom tieto zranenia boli spôsobené tupým predmetom (úder do záhlavia).

Súd chce ďalej poukázať na ďalšie, doposiaľ vykonané dôkazy, a to v prvom rade na výpovede svedkov N. A., J. U., F. F., T. A., L. C. a Mgr. C. N..

Svedkyňa N. A. - sestra poškodenej, pribehla k jej domu v čase, keď sestru nakladali do vozidla RZP, takže sa stihla s ňou len krátko rozprávať o udalosti. Sestra jej oznámila, že ju napadol T. Q., ktorý prišiel údajne pre fľaše a keď mu ich chcela z komory vydať, udrel ju a ona spadla na zem.

Svedkyňa J. U. - suseda poškodenej, popísala, že okolo 12.30 hod. počula krik aj plač smerom z dvora susedy, ktorú videla zakrvavenú a čiastočne dezorientovanú. Videla, že suseda má zranenie na zadnej časti hlavy, ktoré krvácalo a dokonca krvácalo časť jej odevu. Poškodená jej povedala, že bol u nej T. (obžalovaný Q.), ktorý ju pravdepodobne udrel, keď sa zohýbala do regálu pre fľaše. Keďže poškodená bola zakrvácaná zavolała rýchlu lekársku pomoc.

Svedok F. F. - syn poškodenej, prišiel s ňou do kontaktu po návrate z nemocnice, pričom mu referovala o udalosti s tým, že obžalovaný ju udrel do zadnej časti hlavy neznámym predmetom. On keď následne na mieste činu upratoval, našiel v miestnosti kameň o veľkosti zovretej päste, ktorý určite nemal čo hľadať v komore. Keďže matka si taktiež nevedela vysvetliť nález kameňa tento vyhodil von. Doplnil, že podlahu v miestnosti tvorí linoleum na betónovom podklade.

Z výpovede svedka T. A., ktorú súd prečítal podľa § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. vyplynulo, že obžalovaný Q. zamestnával na stavbe svojho domu, pričom u jeho matky aj prespával a dostával stravu. Poškodená F., teda sestra jeho matky, často chodila na návštevu, kde sa viackrát stretla s obžalovaným, takže tohto dobre poznala. On sa až následne dozvedel, že Q. tetu napadol, zobral jej peniaze, retiazku, prsteň a tiež mobilný telefón. Teta F. prehlásila, že sa nemôže myliť v osobe páchatela, lebo spoznala v ňom obžalovaného.

Na návrh obhajoby bol vypočutý npráp. L. C. a vyšetrovateľ npor. Mgr. C. N., ktorí robili prvotné úkony na mieste činu. Npráp. L. C. o svojom úkone spísal úradný záznam zo svojich poznámok, ktoré si robil na mieste činu. Svedok npor. Mgr. C. N. spísal zápisnicu o obhliadke miesta činu do ktorej zaznamenal všetky relevantné stopy, ktoré pri obhliadke zistil. Na zemi v komore bola zistená látka červenej, o ktorej sa potvrdilo, že ide o krv zo zadnej časti poranenie hlavy poškodenej.

Z ostatných listinných dôkazov súd poukazuje na zápisnicu o obhliadke miesta činu, zápisnicu o vrátení vecí a tiež na fotodokumentáciu z miesta činu, ktorú oboznámil na hlavnom pojednávaní dňa 24.02.2014. Bol prečítaný obsah pripojených spisov Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/123/2009 a to najmä rozsudok zo 07.02.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 2To 173/2011 a taktiež obsah spisu toho istého súdu, sp. zn. 3T/191/2011, predovšetkým rozsudok z 20.09.2012.

Napokon súd prečítal obsah znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava podľa ktorého stopa zaistená na podlahe prístavby rodinného domu bola vyhodnotená ako krvná stopa, pričom z analýzy vyplynulo, že pochádza od osoby ženského pohlavia.

Na podklade takto vykonaného dokazovania, po zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne dospel súd v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. k nezvratnému záveru, že skutok, ktorý bol predmetom obžaloby sa stal a jeho páchatelom je obžalovaný T. Q.. Na tomto konštatovaní nič nezmenilo ani doplnené dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 24.02.2014.

Obžalovaný Q. v prípravnom konaní síce spáchanie skutku poprel, uvádzajúc, že dňa 01.02.2012 sa v obci B. teda ani na mieste činu nenachádzal, avšak na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď zmenil s odôvodnením, že nemá zmysel zapierať a že sa rozhodol povedať pravdu. Následne sčasti spáchanie skutku priznal s tým, že sa nedopustil lúpeže ale len krádeže, priznajúc že poškodenej odcudzil zlatú retiazku, prsteň, peňaženku s obnosom 30€ a mobilný telefón. Samotný skutok popisoval tým spôsobom, že keď mu poškodenej chcela v komore pohľadať poháre, stratila stabilitu a padla tak, že počas pádu sa pretočila na chrbát pričom si spôsobila zranenie hlavy a upadla do mdloby. Teda nie je pravdou že by na poškodenú fyzicky zaútočil tvrdým predmetom, pád a čiastočnú stratu vedomia si spôsobila sama stratou stability.

Obhajoba obžalovaného je v príkrom rozpore s vykonanými dôkazmi a s vyšetrenými okolnosťami prípadu. Súd v tomto smere poukazuje na výpoveď poškodenej J. F. ktorá síce zhode s obžalovaným popisuje začiatok incidentu až po okamih keď začala hľadať fľaše v komore otočená k obžalovanému chrbtom. V tomto momente sa však výpoveď obžalovaného a poškodenej líšia, keďže poškodenej zrazu pocítila úder do zadnej časti hlavy následkom čoho spadla na zem a zostala v mrákotnom stave. V podrobnostiach poškodenej uviedla, že začala padať smerom dopredu a po dopade sa otočila na chrbát, takže keď jej obžalovaný bral z krku retiazku ležala už v polohe na chrbáte. Vylúčila, že by pád bol následok straty vedomia, naopak jej pád bol dôsledok úderu do zadnej časti hlavy, teda fyzického útoku na jej telesnú integritu doposiaľ nezisteným predmetom. Je dôvodné sa domnievať, že týmto predmetom mohol byť kameň o veľkosti zovretej päste tak, ako to vyplynulo z výpovede F. F.. Tento našiel kameň na mieste činu, avšak ho vyhodil, čím znemožnil jeho znalecké skúmanie.

Verziu resp. výpoveď poškodenej potvrdzujú všetci svedkovia, ktorí prišli s poškodenou bezprostredne po skutku do styku. Súd poukazuje najmä na výpovede svedkýň N. A. a J. U., ktorým poškodenej pri nastupovaní do vozidla rýchlej zdravotníckej pomoci oznámila, že ju „T.“ (takto oslovovala obžalovaného) udrel nejakým predmetom do hlavy, keď v komore hľadala fľaše. Obdobne vypovedal aj F. F. ktorému poškodenej popisovala udalosť po návrate z nemocnice. Treba tiež poukázať na podrobné lekárske správy, ktoré si súd vyžiadal v rámci doplnenia dokazovania a obsah ktorých bol analyzovaný vyššie.

Všetky produkované dôkazy okrem obhajoby obžalovaného svedčia o tej skutočnosti, že obžalovaný n a poškodenú fyzicky zaútočil neznámym predmetom do zadnej časti hlavy. Lekárska správa v plnom rozsahu potvrdzuje výpoveď poškodenej aj v tom smere, že najprv padala zadopredným smerom a až na podlahe komory sa otočila na chrbát. O tejto verzii svedčí poranenie tváre poškodenej. Ak teda pošk. F. padala tvárou k zemi, čo je z hľadiska fyzikálnych zákonov naprosto logické, musela prísť k úrazu hlavy v jej zadnej časti len na podklade útoku obžalovaného neznámym predmetom. Súd podotýka, že obžalovaný v momente útoku stál za poškodenou.

O tom, že obžalovaný má sklony k násilnému konaniu svedčí aj jeho odsúdenie Okresným súdom v Malackách rozsudkom zo 07.02.2011 sp.zn. 1T/123/2009, ktorým bol uznaný za vinného zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením na jeho výkon do Ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V tomto prípade použil obžalovaný pri lúpeži nôž.

Súd prevzal skutkovú vetu z obžaloby, pretože ju vykonané dôkazy potvrdili, pričom došlo k jej malej úprave, keď bolo vypustené, že poškodenej stratila vedomie a nahradené konštatovaním, že zostala v mrákotnom stave. Táto zmena zodpovedá stavu dokazovania, pretože ako bolo zistené u poškodenej nedošlo k úplnej strate vedomia, keďže registrovala konanie obžalovaného a vnímala ako jej berie retiazku z krku a tiež jeho oznámenie že ide zavolať sanitku.

Po takomto vyhodnotení dokazovania v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. súd pristúpil k analýze právnej kvalifikácie konania obžalovaného, pričom sa stotožnil s právnym posúdením uvedeným v obžalobe. Obžalovaný jednoznačne použil voči poškodenej F. brachiálne násilie, takýmto spôsobom ju paralyzoval a to všetko v úmysle zmocniť sa jej vecí. Úmysel odcudziť veci patriace poškodenej musel mať obžalovaný už pred použitím násilia, inak nemalo význam aby ju fyzicky napadol. Naopak, obžalovaný konal cielene, v priamom úmysle a jeho motiváciou, ako to priznal na hlavnom pojednávaní, bolo získať majetkový prospech. O tom svedčí aj jeho následné konanie, keď paralyzoval poškodenú a odňal jej z krku retiazku, z ruky prsteň, následne odcudzil peňaženku a mobilný telefón. Z hľadiska právnej

kvalifikácie bola významná ešte tá skutočnosť, že poškodená v čase činu mala takmer osemdesiat rokov, teda nepochybne sa jednalo o osobu vyššieho veku v zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.

Na podklade vyššie uvedených úvah dospel súd k záveru, že konanie obžalovaného naplnilo pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák.

Z osobných dokladov obžalovaného bolo zistené, že tento pochádza z úplnej rodiny avšak napriek svojmu relatívne mladému veku má už za sebou pozoruhodnú kriminálnu kariéru. Súd vychádzal z odpisu Registra trestov v ktorom má tento päť záznamov, bol niekoľkokrát vo výkone trestu odňatia slobody, aj v súčasnosti vykonáva trest za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 Tr.zák. vo výmere sedem rokov. Táto skutočnosť signalizuje, že osoba obžalovaného je značne narušená.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere vychádzal súd z ust. § 34 ods. 4,5 Tr. zák. pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, mieru zavinenia, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy.

Obžalovanému priťažovalo, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Na druhej strane nezistil súd poľahčujúce okolnosti, pretože obžalovaný sa síce čiastočne priznal, ale len vo vzťahu k prečinu krádeže a nie k zločinu lúpeže. Už vyššie bolo konštatované, že obžalovaný je dosť narušeným páchatelom ktorý má sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Vyplýva to z jeho spôsobu života, najmä, že nemá vôľu zadovážovať si zdroj obživy legálnymi prostriedkami, naopak, zaobstaráva si obživu trestnou činnosťou a nezastaví sa ani pred fyzickým násilím voči prestárlej osobe. Svedčí to o narušení jeho morálnych a mravných zásad.

Pri ukladaní trestu bol súd povinný zohľadniť príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. a následne ukladať trest za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák. Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody vo výmere od sedem do dvanásť rokov. Pri použití ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. predstavuje dolná hranica trestu odňatia slobody osem rokov a osem mesiacov. Súd po zvážení všetkých okolností a s ohľadom aj na osobu obžalovaného dospel k záveru, že primeraným a postačujúcim trestom odňatia slobody je trest vo výmere deväť rokov. Bral pri tom do úvahy aj tú skutočnosť, že obžalovaný pomerne v mladom veku už vykonáva v súčasnosti dlhodobý trest vo výmere sedem rokov. Tento trest nemá len individuálnu funkciu ale smeruje aj do oblasti generálnej prevencie, pretože zločin lúpeže možno považovať za jeden z najťažších trestných činov. Výkon trestu by mal na obžalovaného pôsobiť aj v tom smere, aby si uvedomil neudržateľnosť a protiprávnosť svojho konania a v budúcnosti žil životom riadneho občana.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Z týchto dôvodov ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Poškodená J. F. sa riadne a včas pripojila s nárokom na náhradu škody k trestnému konaniu, ale svoj nárok nepodložila dokladmi ktorými by dokladovala hodnotu odcudzených vecí, najmä zlatej retiazky s prívieskom a zlatého prsteňa. Z týchto dôvodov bola podľa § 288 ods. 1 Tr. por. so svojím nárokom odkázaná na občianske súdne konanie.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom podpísaného súdu.